

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

โรงพยาบาลที่กัณดาร

วัดป่าภูสิงโหมถายทองคำ ๒ กิโล ๑๐ บาท ๕๐ สตางค์ เงินดอลลาร์ ๑๖๑ ดอลลาร์ เงินไทย ๔๐,๐๐๐ บาท ของเล่นเมื่อไร ภูสิงโหมแหละหนูนมากกว่าเพื่อนในแถว ๆ นี้ นอกนั้นก็หนูนมาด้วยกัน แต่นี้เด่น มาเรื่อย ๆ หลวงตาบัวหาแทบเป็นแทบตาย ได้วันละ ๑ ซีดแล้วก็ศูนย์ แล้ว ๕๐ สตางค์ โถ

นี่ก็ไม่นานพอเสร็จธุระอะไรเรียบบร้อยแล้วเราก็จะไปกรุงเทพ ควรจะได้หลอมทองเราก็หลอมคราวนี้ ไม่หลอมก็เร่ง เข้าใจไหม คือถ้ายังไม่พอ ไปนี้ไปเร่ง ทองเรานี้ได้ ๒๐๕ กิโลแล้ว ถ้าได้ถึง ๔๐๐ กิโลเราก็หลอมตามที่เคยปฏิบัติมา ถ้ายังไม่ถึง ๔๐๐ กิโลเราก็รอไว้ก่อน ไปคราวนี้มันก็ได้ ๒๐๕ กิโลแล้ว ถ้าหากพอจะหลอมคือถ้าครบจำนวน ๔๐๐ กิโลแล้วเราก็หลอม ถ้ายังไม่ครบก็เรียกว่าไปเร่ง เร่งขึ้นเรื่อย ไปคราวหลังหลอมเลย เราเร่งทองคำมากนะ ขึ้นเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ ขึ้นอยู่ตลอดไม่มีคำว่าลด มีแต่ขึ้นเรื่อย ๆ

วันนี้ว่าจะไปโรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้ยังไม่เคยไป เราจะพยายามไปที่กัณดารที่ซอกแซก ๆ ที่อยู่ใกล้ถนนหนทางพอดูใกล้กันได้เราก็ไม่ค่อยจดจ่อมากนัก ถ้าอยู่ในที่ลึกลับกัณดารนี้ รู้สึกว่าจดจ่อมากที่สุดทีเดียว ไปส่งเรื่อยแหละ ส่งพวกอาหารครวคนไข้ คือคนไข้แต่ละโรงพยาบาลนี้มีมากมีน้อยต่างกัน เราก็ถามถึงพวกคนไข้มาเกี่ยวข้อวันหนึ่ง ๆ เท่าไร แล้วที่มารักษาตัวอยู่โรงพยาบาลนี้ประมาณวันหนึ่ง ๆ เท่าไร ถ้ามีมากก็ให้ค่าอาหารเพิ่ม ๆ ด้วย นี่เราถามเฉพาะที่อยู่ในป่าลึก ๆ นะ ส่วนที่อยู่ตามถนนหนทางเราไม่ค่อยได้เข้า ไม่ค่อยได้ถาม เช่นอย่างโรงพยาบาลศูนย์อุดรฯ ไม่เข้า โรงพยาบาลอำเภอถ้าอยู่ใกล้ถนนหนทาง การไปมาหาสู่สะดวกอยู่บ้าง เราก็ไม่ค่อยเป็นห่วงมากนัก ถ้าอยู่ลึก ๆ ลับ ๆ อย่างนี้เป็นห่วงมาก เพราะฉะนั้นเราถึงได้เข้าเสมอ ซอกแซกซิกแซก

ทางจังหวัดเลยนี่ก็มักเข้าภูเรือ ภูหลวง วังสะพุงห่าง ๆ เพราะใกล้ตลาด ภูเรือ ภูหลวง รู้สึกจะเข้าเป็นประจำทุกเดือน เพราะไม่มีอะไรจริง ๆ แล้วถามคนไข้ คนไข้มีอยู่ทั่วไป โรงพยาบาลหลวงรู้สึกจะแคบไปแล้วก็แคบตลอดมานะ คือที่รู้สึกจะแคบ ทั้งอยู่ในที่ลึกลับด้วย บริเวณโรงพยาบาลแคบด้วย เราก็ให้เขาติดต่อกับที่ติดกับโรงพยาบาล.ว่าเราจะซื้อให้ พอดีไปติดต่อกันแล้วเขาบอกว่าไม่ขาย เราเลยสั่งท่าเลย ถ้าว่าขายถูกแพงก็พอพูดกันได้ใช้ไหม เขาบอกไม่ขาย อ้อๆ หมดท่าเลย เลยเป็นอันว่าผ่าน

ไป เร็ว ๆ นี้ก็ยังถามอยู่นะ คือเรายังเป็นห่วงมองดูมันรู้สึกอะไรชอบกล ก็ยังไม่ขายอีกเลยไม่ได้เรื่องแหละ

เราเคยทำอย่างนั้นะ ถ้าโรงพยาบาลไหนคับแคบเราซื้อขยายให้ แล้วสถานที่พอซื้อได้เราซื้อให้ ขยายที่ ๆ โอ้ย มากนะไม่พูดเฉย ๆ นี้ ที่เราซื้อให้โรงพยาบาล ซื้อเพิ่ม ๆ ให้ แต่ที่ที่ซื้อกร้อยเปอร์เซ็นต์เลยก็มีอำเภอบ้านฝางแห่งเดียว นั้นจำเป็นจริง ๆ พอก้าวเข้าไปเป็นครั้งแรกเสียด้วย ก้าวเข้าไปเห็นเอาผ้าคลุมเอาไว้ เครื่องเอกซเรย์พอโผล่ขึ้นมา ใช้ไม่ได้แล้ว ก็เรียกว่าศพเอกซเรย์ เขาเอาผ้าคลุมศพเอกซเรย์เอาไว้ เข้าไปเจอพอดี นี้อะไร คลุมไว้จะไรนี่นะ มันเป็นอย่างไง มองดูลักษณะแล้วเหมือนจะรอนิมนต์พระมาตिकाนี้ เราวางั้นนะ เราพูดแบบนี้เราไม่เหมือนใคร มันหากมีชอกแซกอยู่นั้นแหละ ไม่ใช่รอพระมาตุสลา มาตिका เทรอ เราวางั้นนั้น โอ้ย มันใช้ไม่ได้มาหลายปีแล้ว เอ้า เปิดออกดูซินะ พอเปิดแล้วเราก็ให้เลยทันที พอเข้าไปก็ให้อันนี้ก่อนเลย

อย่างนั้นละเวลาจำเป็นจริง ๆ ตูมเลยนะ ถ้าไม่จำเป็นดิงก็ไม่ออกอย่าว่านะ สตางค์นึ่งก็ไม่ให้ อันนี้อยู่กับเหตุผล พูดจริง ๆ หลวงตานี้พูดอะไรมีเหตุผลเราอมรับร้อยเปอร์เซ็นต์เลย หัวใจเราไม่มีอะไรโลกที่เข้ามาคิดมาขวางมาแทรกได้เลย มีแต่ธรรมล้วน ๆ ผ่านเข้ามาปู้รับรู้แล้วปิดออกทันที ๆ เลย เป็นอย่างนั้น โรงพยาบาลบ้านฝางนี้ให้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เข้าไปไปดูอันนี้ก็ดูไม่ได้ ออกจากนี้แล้วก็เครื่องไม้เครื่องมือให้ ๆ แล้วถามถึงสถานที่ มันเป็นครัวเหมือนกับครัวกลางบ้าน โรงพยาบาลนะ ดูเหมือน ๘-๙ ไร่ ลองคิดดูคนแออัดแน่น จนกระทั่งหาทางออกทางเข้าไม่ได้ รถเข้าก็ไม่ได้ อ้าว มันยังงั้นกัน แล้วบ้านรอบจะขยายก็ขยายไม่ได้ มันจนตรอกอย่างนี้แหละ ขยายไปไหนก็ไม่ได้เช่นเดียวกับอำเภอหนองหาน แบบเดียวกัน

เราก็เลยพูดกัน เอ้า ถ้าอย่างนั้นให้รีบไปหาติดต่อ ตรงไหนที่เขาจะขายที่ ให้ห่างจากที่ชุมนุมชนในตลาดนี้พอสมควรดังที่เคยมีมาแล้วในโรงพยาบาลเรา ห่างจากหมู่บ้านพอสมควร ใครจะขายให้รีบไปติดต่อนะ เนื้อที่ประมาณเท่าไร ๆ ถามราคาแล้วมาบอกเรา เขาก็ไปติดต่อแล้วมาบอก เราก็ไปเลยเทียว อย่างนั้นนะ พอไปก็เอาเจ้าของมาติดต่อ เอากันปั้งปั้ง ๆ เลย เอาเดี๋ยวนั้นเลยเทียว ที่ดูเหมือน ๒๓ หรือ ๒๕ ไร่เราก็ลืมเสีย แต่ก็มีเท่านั้นบริเวณนี้ ถ้ากว้างกว่านั้นเราจะเอาอีกนะ แต่นี่มันมีพอดีแล้วก็เหมาะเสียด้วย ทางใหญ่ไปนี้แะวะปั้งเข้าไปก็ถึงเลยถึงไปเข้าตลาด เราก็ว่าเหมาะแล้ว เอาเลย แต่เราบอกข้อหนึ่งอยู่ว่าเราจะให้แต่ที่เท่านั้น สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เราไม่มีเงินให้ ไปหาเอา ถ้าหาไม่ได้ก็พากันนอนเกลื่อนอยู่ตามนี้ เราให้ที่แล้ว เขาก็พยายามหาได้นะ เขาปลูกได้หมดเลย ยกทัพไปเลย ร้อยเปอร์เซ็นต์อันนี้

อันนี้เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ นอกนั้นซื้อเพิ่ม ๆ นี่เยอะนะ แต่หนองหานนี่จนตรอก ตลาดติดกันเลยขยายไม่ได้ คนใช้ก็แน่นเสียด้วยจะทำยังไง ทีแรกผู้อำนวยการก็ไปขอให้สร้างตึกนั่นแหละ เราก็ถามถึงที่เสียก่อนหากพอขยายได้เราก็จะซื้อให้ แต่ไม่ได้ ตกลงก็เลยเอาที่ที่เขาว่าจะสร้างตึกนั่นแหละ เราก็ไปดูที่มันกว้างไปถึงไหน ให้เอาแปลนถึงนั้นเลยเราบอก คือบริเวณที่ว่างให้เอาแปลนเป็นตึกชั้นหมดเลย ดูแล้วก็ยังไม่สนใจนักเราจึงเพิ่มให้เป็นสองชั้นเลย คือขยายข้างบน ขยายออกนอกไม่ได้ก็ขยายข้างบนขึ้นไป อำเภอหนองหานจำเป็นอย่างนี้ซื้อที่ให้ไม่ได้

ทางไหนต่อทางไหน โอ้ย มากนะซื้อที่ให้นะ ถ้าพูดไป ๆ ต่อไปเรื่อยยาวไปเรื่อยนะ เพราะเราทำไปทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนมีแต่เรื่องหลงตาบัวว้างนั่นแหละนะ โรงพยาบาลไหนผ่านไปไหนมีแต่โรงที่เราช่วยแล้ว ๆ ทั้งนั้น ๆ ผ่านไปที่ไหน วาริชภูมินี้ซื้อให้ครึ่งหนึ่งเลย ที่ว่างเอาทั้งหมดเลย ที่มันแหงเข้ามากัดเข้ามาหาโรงพยาบาล มองดูไม่สวยงาม ให้ไปติดต่อเขา เขาไม่ขายเลยจนตรอก ก็อย่างนี้แหละ คือมันแหงเข้าไปในโรงพยาบาล ไม่ตรงแนว เราจะซื้อให้ตรงหมด ซื้อให้หมดเลยแต่เขาไม่ขาย ก็เลยสิ้นท่า ไม่มีอะไรพูดกัน ต่อรองอะไรไม่มี จึงไปขยายออกที่มันว่าง ๆ เอาหมดเลย มันก็ต่อกันนี่นะ มันโล่งทางโน้นก็มาแหงตรงนี้ เราก็ไม่สบายใจอยู่อย่างนั้นแหละ ช่างหัวมันเถอะเราได้กว้างแล้วทางโน้น

อย่างนั้นละซื้อไว้เรื่อย ที่ไหน ๆ ซื้อ แม้แต่วัดแต่เขาก็เหมือนกันนะ ที่คับแคบเราขยายให้ซื้อให้ ๆ ไปทุกแห่งทุกหน มีหน้าทางเพชรบูรณ์ซื้อตั้งพันกว่าไร่มัง เงินเป็นล้านกว่านะซื้อที่ทางโน้น ที่ไม่ค่อยแพง ถ้าแพงนี้ โหย ไม่ทราบวาก็ล้านแหละ แต่ที่นี่เขาทิ้งไว้เฉย ๆ เป็นที่ของเขา ๆ เราก็เลยซื้อให้เป็นที่ปลูกป่าทั้งหมดเลย แล้วมอบให้ทางวัดและทางทหารดูแลช่วยกัน นี่กว้าง เป็นต้นน้ำลำธารที่ไหลลงมา เมื่อต้นไม้ขึ้นแล้ว ที่มันชุ่มเย็นน้ำก็มีมากมันก็ออกได้ เช่นแม่น้ำเลยออกมาจากที่เราซื้อ แม่น้ำเลยที่วังสะพุงนี่ แม่น้ำเลยผ่านไซ้ไหม นี่ละแม่น้ำสายนี้ออกมาจากยอดของมัน เราซื้อไว้ทั้งหมดเลย ต่อไปก็จะกว้างขวาง แล้วต้นไม้ก็ปลูกขึ้นเยอะเวลานี้ ปลูกตลอด เราก็ไม่ไปดูอีก เพียงแต่ถามพระ ให้พระกับทางฝ่ายทหารดูแลช่วยกัน ทหารเป็นอำนาจ ทางพระเป็นผู้ดูแลรักษาบำรุงทุกอย่าง ๆ ทางฝ่ายทหารเป็นผู้ช่วยควบคุมดูแล อำนาจครอบเอาไว้ไม่ให้เข้ามารุกล้ำ เพื่อจะให้มันเป็นสาธารณประโยชน์แก่ชาติไทยของเราทั้งชาตินั้นเอง ความหมายของเรา

จึงไปที่ไหนมีแต่ที่หลงตาทั้งนั้น ที่ไหนไปหมดเลยนะ มันมากขนาดนั้นละ ก็คิดดูซิเงินไม่มีสักสตางค์ติดตัว มันก็สมเหตุสมผลไซ้ไหม มันจะมีมาจากไหน เงินไปหว่านไว้หมดเลย นี่ก็จะไปดูอีก แค่นี้ไม่รู้จะ ถ้าลงตั้งใจไปดูแล้วก็เหมือนตั้งใจจะไป

ช่วยเหลือตัวเอง โรงพยาบาลนี้จะไปดูก่อน เขาเคยมาติดต่อ เอาสิ่งของไปจากนี้ ว่าอยู่ตรงนั้น ๆ โห้ ลึกลับ วันนี้เราตั้งใจจะไปดู เพราะฉะนั้นจึงให้อาหารสดไปด้วย เครื่องอะไรก็เตรียมไปพร้อม ส่วนผ้าห่ม ไปนี้จะถามเบอร์โทรศัพท์เขา ไปถึงชุมแพ เราจะไปทางชุมแพ ควรจะเอาผ้าห่มเราก็จะเตรียมไปพร้อม ถ้าเตรียมไปไม่ได้ก็จะสั่งให้เขามาจากโรงพยาบาลมาเอาผ้าห่มในร้านที่เราติดต่อซื้อไว้เรียบร้อยแล้ว ติดต่อทางนี้ติดต่อทางโน้นทั้งสองฝ่าย ทั้งทางร้าน ทั้งทางโน้น เขามารับเอาไป เราก็จะไปโรงพยาบาลเลย เราคิดไว้อย่างนั้นนะ

คือเวลานี้เป็นเวลาที่เป็นมากสำหรับหน้าหนาว ไปที่ไหนเราก็ให้ ๆ อย่งไปภูเรือวันนั้นก็ให้ ๔๒ ผืน อันนี้พอไปถึงกลางทาง ออกไปจากนี้โทรถามเขาถึงเรื่องผ้าห่มเขาขาดประมาณเท่าไร ๆ เขาบอกมาเรียบร้อยแล้วเราไปนั้นก็เข้าตลาดเลย แต่เราไม่ลงนะอยู่ในรถไม่ให้ใครเห็น โอ้ย ปิดม่านกันไว้ดีเรียบร้อย ไปไหนให้ใครเห็นง่าย ๆ เหมอหลวงตาบัว มีแต่ลูกน้องวิ่งเพ่นพ่าน ๆ ซ้อนนั้นซ้อนนี้เรื่อย เอาจนเต็มเหนี่ยวแล้วไปเลย ไปก็เทลงเลย ทางนี้ฟังได้สองโรง..ผ้าห่มนะ ภูหลวงได้ ๕๐ นั่นก็ให้เต็มอัตราที่เขาต้องการ เขาว่าขาดเท่านั้น ให้ ๆ นี่ก็เอาตลาด ให้เขามารับเอาจากตลาดไปเลย อันนี้เราเอาจากตลาดจนเต็มประตูรถเราเลยไป มันไม่หนักอะไร มันเต็มเฉย ๆ ไม่หนักละผ้าห่ม อัดไปเลยนะไม่ใช่ธรรมดา ที่เราอยู่เหล่านี้เอาไว้หมดเลย เราตกลงได้นั่งอย่างนี้ทนเอา ได้ของไปเต็มรถเราพอใจ ไปก็เทลงเลยกลับมา

อย่างนี้แหละช่วยโลก พี่น้องทั้งหลายดูเอานะหลวงตาช่วย เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงไม่เป็นภัยต่อผู้ใดนอกจากธรรมที่นำมานี้เป็นคุณต่อโลกล้วน ๆ ใครจะมาคิดกับหลวงตาในแง่ต่าง ๆ อย่างนี้เป็นผิดทั้งเพ ๆ สร้างอกุศลกรรมแก่ตนเองมากนะ เพราะเราไม่มีจริง ๆ กับโลก เรียกว่าเม็ดหินเม็ดทรายที่จะเป็นมลทินของเราออกไปกระจายต่อโลกเราไม่มี เรามีแต่ธรรมล้วน ๆ หนักเบาเล็กน้อย เช่นเทศนาว่าการดูว่ากล่าวทุกอย่างมีตั้งแต่ในฐานะพ่อแม่กับลูกสอนกัน ดูว่ากล่าวกัน

เช่นอย่างเมืองไทยของเรานี้ก็คือลูกชาวพุทธ ฟังเอาซิ เมืองไทยทั้งหมด ๘๐% เป็นอย่างน้อยเป็นลูกชาวพุทธ ทีนี้เวลานำศาสนาออกมาสั่งสอนก็เท่ากับพ่อใหญ่แม่ใหญ่ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ออกมาสอน เราเป็นผู้นำที่แทนท่าน แนะนำสั่งสอนดูว่ากล่าว หนักเบาเล็กน้อย เราเอาธรรมออกแสดง ๆ ทั้งหมดเพื่อเป็นคุณแก่โลก ผิดก็บอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ไปตามสายธรรมอย่างเดียว โลกไม่เข้ามาแฝงได้เลย นี่จึงเรียกว่าช่วยโลก เราช่วยอย่างนั้นนะ ใครจะมาคิดเราว่าเป็นความยุ่งเหยิงวุ่นวายก่อกวน หรือเป็นข้าศึกศัตรูต่อผู้ใดนี่จึงผิดทั้งเพ ๆ เราชะเราล้างสิ่งไหนสกปรก

โสมมชะออกล้างออกๆ ไม่ใช่สิ่งสมสิ่งเหล่านั้นเข้ามาเผาบ้านเผาเมืองเรานะ เราชำระล้างออกทั้งนั้น ๆ

ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ก็ตั้งใจว่าเราจะไปอันนี้ละ คือไปถ้าหากว่ามันควรจะหลอมได้ถ้าถึง ๔๐๐ กิโลแล้ว ไปคราวนี้ก็จะหลอม พร้อมแล้วจะกลับมา ถ้ายังไม่ถึงก็เรียกว่าไปเร่งเพิ่มเข้าอีก พอไปเที่ยวหลังเรียกว่าหลอมเลยละ เพราะเที่ยวนี้มันก็กำกั๊งกันแล้ว มันอาจจะถึงอาจจะไม่ถึง ๔๐๐ กิโล เพราะได้ ๒๐๐ กว่าแล้วนะ ไปกรุงเทพฯ เราไปหาตีเอาได้หมด แต่รอจังหวะเสียก่อน ค้อนเราเตรียมพร้อมไว้ ไปเที่ยวตีบ้านนั้นสับบ้านนี้ ห้ำเข้าไป สุดท้ายก็ได้ร้อยได้พันไปซี ตีบ้านนั้นตีบ้านนี้ ตีบ้านลูกศิษย์แหละ ไปตีบ้านอื่นเดี่ยวเขาเอาไม่ไล่ตีเอาหลงทิศไป เราก็ไปตีลูกศิษย์เรานั้นแหละ ถ้าพอเราก็จะหลอมเป็นพัก ๆ

แล้วไปคราวนี้ยังจะต้องได้ โอ๊ย หลายด้านหลายทาง ทางโน้นเขาถามมาสงสัยถึงเรื่อง ยังคาราคาซัง เรื่องราวที่จะอะไรเข้าคลังหลวง อะไรเข้าคลังหลวง ยังไม่ให้เข้าทางโน้นเขาสงสัยเขาถามมา เขาจะเอาเรื่องอันนี้ออกชี้แจง เราบอกให้รอไว้ก่อน เพราะเรื่องนี้อยู่กับเราทั้งหมด เราก็บอกว่าอยู่กับเราทั้งหมด จะเข้าคลังจำนวนมายน้อยเพียงไร สมบัติอย่างไร เวลาคาราคาซังนี้ เรื่องเหล่านี้มาอยู่กับเราทั้งหมด ทางธนาคารชาติเขาก็มีมาแล้ว แต่เราก็บอกว่าเราเพียงรับทราบๆ นั้นฟังซิ คือเรายังไม่ได้ยอมรับเพราะเราเคยถูกต้มมามากต่อมากแล้ว เราต้องขีด ขีดในนามของประเทศไทยเสียด้วย ไม่ใช่ขีดธรรมดา เราต้องพิจารณาอย่างเข้มงวดกวาดขัน จนกระทั่งเราไปถึงแล้วเอาที่นี้แจ่งกัน มีอะไรๆ ได้ความชัดเจนแล้ว นั้นละเราถึงจะบอกออกมา แล้วก็ออกประกาศได้เลย

เวลานี้ให้รอเสียก่อนเราก็บอกกัน รอเราไปกรุงเทพฯ ก่อน เพราะเรื่องราวมันยังรวมอยู่กับตัวของเราหมด เราเองกับทางธนาคารเป็นต้นนี้ ก็ยังเกี่ยวโยงกันลงกันไม่ได้ถึงเขาจะบอกมาขนาดไหน เมื่อใจเรายังไม่ลงเราก็ยังตอบรับไม่ได้ ต้องเพียงแต่ว่ารับทราบไว้ จนกระทั่งจะไปชำระ เรื่องเหล่านี้ถึงจะรับรองกันตามชั้นภูมิของมัน นี่ก็กำลังจะ ๙ โมงแล้วนะ วันนี้จะออกแต่เช้าหน่อยเพราะไปไกลอยู่ วันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นก็พอสมแล้วมั้ง ไม่เอามากนักละ พอสมควร เพราะวันนี้คนก็ไม่มากนัก ทางเราที่จะไปก็ไกลด้วย นี่จะไปสงเคราะห์โลกเป็นอย่างไรละ

นี่ทางอุดรมาแล้ว ต้องรอไว้ รอก็ยังรอมันรู้สึกว่าคุณคิดความห่วงใย เรื่องเหล่านี้มันจะมาเต็มอยู่ในหัวใจเหมือนกันนะ แต่เมื่อยังหาทางออกไม่ได้เราก็ให้รอเสียก่อน เราก็บอกกัน เวลานี้บอกว่าให้รอเสียก่อนเพราะเรากำลังหนักมาก อันนี้เครื่องมือผ่าตัดนิ้วในไต มีเฉพาะ ศิริราช ๑ แล้วเชียงใหม่ ๑ ว่างั้น เขามาขออยากจะให้มีที่โรง

พยาบาลศูนย์นี้แห่งหนึ่ง แล้วถามเครื่องมือนี้แพงเท่าไร ฟังว่า สี่ล้านเจ็ด นะ โนนนะไม่
ใช้เล่น สี่ล้านเจ็ดนี้ ถ้าหากว่าเราไม่มีภาระอื่นที่แบกอยู่แล้วเวลานี้ มันก็พออยู่ได้กันได้

เวลานี้มันแบกหนักเสียด้วย ดึกตั้ง ๓ หลัง ดึกนี้อย่างน้อยต้อง ๔ ล้านขึ้นไป
และโรงเรียนอีกหลังหนึ่ง อันนี้ก็ตั้งไว้แล้วอย่างน้อยก็ ๒ ล้านเพราะทำเป็น ๒ ชั้นยาว
เหยียดเลย เวลานี้มีอยู่ ๓-๔ ดึกทั้งโรงเรียนด้วยนะ ดึกหนึ่งผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ยัง
เหลืออยู่ ๓ เวลานี้ หนักอย่างนี้นะ จึงต้องรอ ที่เขามาขอเครื่องมือผ่าตัดไตนะ พออันนี้
เบาเมื่อไร หากว่าควรจะได้เมื่อไรแล้วก็เอาเลย เวลานี้ยังเอาไม่ได้ หนักมากจริงๆ ก็
บอกเขาไป เขายังซ้ำอีกว่าขอให้พิจารณาซ้ำอีกหน่อย ซ้ำอะไรมันซ้ำจนอกจะแตกแล้วนี่
ก็ว่างั้นแหละเรา มันจะตายแล้วนี่นะ

วันนี้ก็ได้ตั้ง ๒ กิโลกว่ามันของเล่นเมื่อไร ภูสังโฆ ๒ กิโล ๑๐ บาท ๕๐ สตางค์นี้
เงินดอลลาร์ได้ ๑๖๑ ดอลลาร์ เงินไทยได้ ๔ หมื่นบาท เฉพาะวัดภูสังโฆแห่งเดียว เพิ่ม
เข้ามาทุกด้านทุกทางอย่างนี้ เพื่อชาติไทยของเราจะได้ขึ้นอย่างรวดเร็ว หลวงตาก็จะ
ค่อยเบาใจไปโดยลำดับ เวลานี้หนักอยู่ในหัวใจมากนะ หนักเพื่อแบกเพื่อหามคนทั้ง
ชาติ หนักขนาดคนทั้งชาติ หลวงตาคนเดียวจะแบกไว้หรือ เพราะฉะนั้นถึงบึงเบ้งทาง
นั้น บึงเบ้งทางนี้ให้ช่วยแบกละซี

นี่พระท่านคงเคยจัดอะไรให้ รถก็เอารถคันใหญ่ๆ มาบ้างซี เอารถมาคันเท่า
กำปั้นมันได้เรื่องอะไร มาที่ไรถึงเวลาถามไม่ได้เรื่อง ๆ นี่ย่าว่าไม่ถามนะ เรื่องราวผ่าน
ไปแล้วจะมาซักถามพระไล่เบี้ยพระ พระหลงทิศไปนุ่นเข้าใจไหม ไม่ใช่ธรรมดานะ
หลายครั้ง ๆ ที่นี้ไล่แต่พระมันเหมือนกับว่ามีความผิดแต่พระ ทางนี้ไม่มีความผิดหรือ
รถเอามาคันเท่ากำปั้นมันได้เรื่องอะไร เอาละนะที่นี้ ก็ให้มันใหญ่กว่านั้นบ้างซี พุดไป
มากมันจะได้ฆ่าคน ไม่อยากฆ่าคน ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd